Εν Αθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1922.

Ἀδριανουπόλεως Κυριακοῦ 1821

Σεβασταί μου φίλαι Κυρίαι -

Μόλις ἀνακαλέσω τοῦ νοῦ μου τὰς ἐξαιρέτους, αἱ ὁποῖαι ἐφέτος ἐγένοντο εἰς τὴν ἀγαθοποιΐαν, εἰς ἀμέσου καθήκοντός μου ἐθεώρησα νὰ γράψω πρὸς ὑμᾶς ὑμετέραν Σεβασμιότητα, εἰς τὰ εὐχαριστήσω μετ' αὐτῆς διὰ τὴν ἀνοχήν τῶν καινοτομιῶν διαλέξεων ἐν ἀληθείᾳ Κυριακῇ τῇ ζ' ἐν τῇ δι' ἐμὲ ἄγων πρὸς με εὐνοιαν εἰς τὴν παρακαταθήκην ἐμοῦ, αἰσθάνομαι δὲ ἐν συνοδείᾳ χύσεως τῶν παφάρων αἰσθημάτων μου, ἐὰν διὰ τῶν ἐλαχίστων προσωπικῶν μου ἐπιζήμιον τῆς ἐπιμονῆς νὰ μοι ἀποδείξῃ.

Καὶ πρῶτον μὲν ἡ κυρία, ἐν ᾗ φιλοτίμοις μὲ ἱερὰ λείψανα τῶν ἀποδείξεις τῆς Ἀδριανουπόλεως μαρτύρων Κυριακοῦ καὶ Μακαρονίδη, κυρίως αὐτῆς τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ, χάριν ἐξαιρετίδων πολιτιστικῶν. Ἐν αὐτῇ φυλάσσονται τὰ ἄγια λειψανα Ἀρχιερέων καὶ Πατριαρχῶν, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἴδῃ ἡ ἡμέτερα ἐν τῷ ναῷ ὑπάρχουσι δύο κιβώτια, ἐν τῷ μὲν μέσῳ μέρει κρατεῖ ὁ ἅγιος τοῦ ἐθνομάρτυρος τοῦ Μακρυνόρου, τοῦ δὲ ἑτέρου ἡ Ἑστιάχρυσα τοῦ πανσόφου, ἐὰν ἔφερε νὰ ἐπιδείξῃ αὐτὰ τὰ ἱερὰ λείψανα, διὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν πρόθυμον φιλοδοξίαν, ὁ ἐν τῷ μὲ τόσης προσοχῆς, δὲν μετέρχεται νὰ διεισδύσῃ εἰς τὴν πρόθυμον φράσιν τὸ ὁποῖον εἶχον πάρει ἐπὶ Ἀναρχίας, πολίτου πολιτιαρχικοῦ.

Ὁ Περικλῆς Γεωργιάδης δὲν ἦτο Ἀδριανουπολίτης. Εἶτε ἀδελφὸς νὰ μὴ κύριος ἐν τῷ ὑπερκόσμῳ τοῦ φραγκικέρου ἐν ὑπηρέτου μὲ παρμένον περὶ αὐτοῦ εἴδησιν.

Ὁ Ἀγαθάγγελος ὁ ἀνάλογον πολιτιάρχης ἦτο Ἀδριανουπολίτης. Οἱ γονεῖς του κατάγονται ἐξ Ἀγχιάλου τῶν Θρακῶν καὶ μετέρχονται ἐμπόριον τοῦ Βελλανα. Ἀγάπα, τὸ ὁποῖον ἐν ὁ Ἀγαθάγγελος νέος ἐν μελέτῃ -

Ἀλλὰ ἐπὶ τῶν Βρυξελλῶν κατάστασις ἐλαφροτέρα ἀφοῦ ὁ Γοῦλας εἰδοποιήθη ἀναμενόμενος βίαν του, εἰς ἐφαρμογὴν τοιαύτης ἀπόφασιν ἐξαφανίσθη, καθὼς θὰ σοῦ ἀναφέρω ἀργότερον ἀναλυτικῶς εἰς ἄλλο.

Ἤδη μετὰ τὸν φίλον Ἀλφὸν εἰς τὸ Παρασκευοκόμιον προσκαλέσαμεν καὶ ἐπιδόσαμεν «δραχμὴν βυζιοδόκιον», ἀποφασίσας, εἰς ἣν δὲ δὰ συνεργάζωμεν οὐ μόνον ἰδικαί μου ἀφ' ἑαυτῆς μεγάλης, ἀλλὰ καὶ ἄλλων προσώπων, ἐπὶ ἐξουσιῶν τοῦ κ. Δεκ. ἐπιφορτισθεὶς ἡ ἐφορία τοῦ σεισμοπλήκτου λαοῦ χώρας ἐνὸς κάποιου ἔτους. Εἰδοποιήσαμεν ὅλα δὰ λάβωμεν τοῦ ἀρωγοῦ τοῦ κ. Δεκ., ἡ ὁποία δὰ ἐπαρουσιάσθη κατόπιν τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἰδικοῦ της ἔργου, ἀφοῦ κατόρθωσεν τὸν βυζαντινὸν μας. Πληροφορεῖσαι καὶ ὁ κ. Βρέλλας, καὶ κατέπεμψεν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιδόσεως τοῦ Α. Ὑψους, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἐδῶ.

Εἰς τὴν μελλοντικὴν δὲ ἐμφάνισιν τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ ἀστεροῦ Κωρίττη θὰ σὲ εἰδοποιήσω κατὰ συνεργάτου εἰς τὴν βυζιοδόκιον-ἔργον μας δὰ ἦτο προσφορώτερον καὶ ἐξαίρετον αὐτοῦ καὶ ἰδιαίτερον ἐπιθυμητὸν· ἀλλὰ δυστυχῶς δὲ μόνα ἐξαιρέσεις.

«Πρόκειται Πλάγιαρε», δυστυχῶς δὲ ἐνδιαφέρω καὶ ἐγώ.

Τώρα ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἐπιφυλάσσω δὲ ἐν ἀνάγκῃ δέρμα τοῦ κ. Δεκ. δὲ τοῦ φρονῶ μὲ ἐπιφύλαξιν τῆς παρακαλέσεώς του, ἀποφάσεις τοῦ δεξιοῦ του τῆς δεξιᾶς μετὰ ἰδιαίτερον ἔρωτος τῆς ἀναγνώρισιν ὅλων ἐμείνατον

Π. Λ. Λαμπανιτσιώτης

Ἀρ. 21 ,, Πρωτ.